

viser sig, naar vi undersøge Sagen gennem vore Konsuler og Gesandter i Danmark, at de Varer, der kunne gaa til Udlandet, ikke kunne indføres til Byerne? Dette kunne vi ikke være tjente med. Vi staa der i en uheldig Stilling.

Paa dette Punkt mener jeg, at der her er delt Sol og Vind lige. Det er koncist og godt sagt, at de sanitære Forhold skulle være i Orden. Her skabes der en ensartet Kødkontrol, og det er jo det, der er raabt paa længe. I § 1 tales der om, at Kød og Slagteaffald af Dyr, der ere slagtede i de Kommuner, hvor der virkelig er offentlige Slagtehus og Slagtevang, og hvor Kontrollen udføres saaledes som af Landbrugsministeren bestemt, kan indføres i enhver Kommune i Landet uden nogen som helst Afgift, og i § 2, at i de Byer, hvor der ikke ere offentlige Slagtehus, men hvor dog Kontrollen er saa god, at Landbrugsministeren kan anerkende den, skal der i visse Tilfælde svares en Afgift. Men Kontrollen er ens; ogsaa med Hensyn til Eksportslagterier er der den samme ensartede, gode Kontrol. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gav her den højtærede Minister og os andre Ret i, at det sanitære Spørgsmaal er Nr. 1. Ja, lad os holde os til det, at det sanitære Spørgsmaal er Nr. 1, det er et godt Standpunkt at staa paa. Men her er der taget saa meget Hensyn til de sanitære Forhold, som det kan ønskes. Det ærede Medlem sagde, at man vidste endnu ikke, om den Dyrslæge, der havde Tilsyn med Kødet, ikke kunde afskediges af Slagterierne, og spurgte, om der ikke var noget galt her. Jeg skal der oplyse, at i den sidste af Landbrugsministeren udstedte Anordning af 18. Februar med Hensyn til Udførselskontrol staa der udtrykkeligt, at nu kan ikke længere Politimesteren afskedige Kød-kontrolørerne, de skulle autoriseres af Landbrugsministeren, og jeg kan oplyse fra vort eget Slakteri i Randers, at uden vort Vidende og Villie blev vor Kontrolør byttet om med en anden, og det er Beviset for, at det er Landbrugsministeren, der saa at sige alene bestemmer, hvem Dyrslægen skal være, selv om det sker aldeles paa Trods af vedkommende Slagteriers Indstilling. De sanitære Hensyn ere

Nr. 1, og der er aldrig forlangt andet fra nogen Side, end at Varerne skulle være gode. Naar altsaa Varerne ere gode og opfylde de stillede Betingelser, og det kun er første Klasses Varer, saa synes jeg ogsaa, at de kommunale Slagterier maa være glade ved, at der her ikke bydes dem andet end virkelig gode Varer, saa synes jeg ikke, de have noget at klage over. Og hvis nogle Kommuner ikke ville underkaste sig disse Regler, saa staa det dem frit for, der er ikke nogen Tvang. Der staa i § 3, at de kunne blive autoriserede, om jeg saa maa sige. Ville de ikke udføre til en anden By eller eksportere til Udlandet, men kun forsyne deres egen By, behøve de blot at bruge deres egne gamle Sundhedsvedtægter; men ønske de at eksportere til Udlandet eller til andre Kommuner, gaa de ind under disse Regler. Og disse Regler ere saaledes, at man paa begge Sider maa være glad ved dem. At København, Aarhus, Horsens, Randers, Odense respektere hinanden, er ganske naturligt, og naar der bliver lige saa god Kødkontrol andetsteds, at den saa ogsaa bliver anerkendt, det finder jeg ganske rimeligt.

Saa talte det ærede Medlem om, at Afgiften var for lille. Fra anden Side ville vi maaske faa at høre, at Afgiften er for stor. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Justitsminister her i Virkeligheden har truffet det rette, skønt jeg selvfølgelig principalt maa sige, at de Herrer i Byerne have ikke noget juridisk Krav. De Kommuner, der have bygget disse offentlige Slagtehus, have ikke noget juridisk Krav, men at der er et Billighedskrav, kan man ikke i og for sig benægte. At de, hvis man ikke skal gaa dem for nær, have en Slags Eneret, saaledes at der ikke kan komme Kød ind i deres By, uden at det passerer denne Station, uden at der derfor svares en Afgift, deri kan jeg nok forstaa, at der er nogen Billighed. For Eksempel i Odense, hvor det er Landmændene selv, der have paataget sig Kontrollen, kunde vi allerede i sin Tid, da vi drøftede denne Sag, før vi endnu kom med noget Andragende og bad om noget, nok se, at disse Folk, der paa egen Bekostning havde etableret denne Kødkontrol, havde et Billighedskrav paa, at den ikke paa en